

خطبه های نماز عید سعید فطر - 21 / مهر / 1386

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموات و الارض و جعل الظلمات و النور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون. نحمده و نستعينه و نستغفره و نؤمن به و نتوكل عليه و نصلی و نسلّم على حبيبه و نجيبه و خيرته في خلقه حافظ سرّه و مبلغ رسالاته بشير رحمته و نذير نعمته سيّدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و على اله الأطيبين الأطهرين سيّما بقيّة الله في الأرضين و على صحبه المنتجبين.

عید سعید فطر را به همه ی مسلمانان و مؤمنان روزه دار در سراسر جهان اسلام تبریک عرض میکنیم ؛ مخصوصاً به ملت مؤمن و عزیز ایران و به شما برادران و خواهران نمازگزار.

عید رمضان در حقیقت عید شکر است ؛ شکر به خاطر توفیق گذراندن دوران يك ماهه ی ضیافت الهی، شکر روزه داری، شکر توفیق عبادت و ذکر و خشوع و توسل به بارگاه کبریائی حضرت حق. حقیقتاً هم برای این شکر، انسان مؤمن باید عید بگیرد.

کارنامه ی بهره وری ملت عزیز ایران از این ماه - بر طبق اطلاعات موثقی که در اختیار بنده است - کارنامه ای درخشان و برجسته است. ملت ما حقیقتاً از ماه مبارك رمضان بهره بردند ؛ همه ی قشرها، همه ی مجموعه های اجتماعی و سلائق مختلف و گرایشهای گوناگون و کسانی که در زندگی معمولی شان، در رفتارشان، در لباسشان، در بعضی از خلیقاتشان با همدیگر تفاوتی دارند، همه آمده بودند. خدا را بر این نعمت بزرگ - که نعمت ایمان و اقبال قلبی ملت مسلمان به دین و حقایق دینی و اسلامی است - باید خیلی شکر گذاشت. این یکی از برجستگیهای ملت ایران است. آنچه که در وسائل تبلیغات جمعی و رسانه ها - مثل رادیو و تلویزیون و روزنامه ها - از دینداری مردم نشان داده میشود، بدون هیچ تردیدی يك بخش از هزاران بخش توجهات و توسلات مردم است. در این کشور بزرگ، در این همه شهر، در این همه روستا، در دهها هزار مسجد و حسینیه و مراکز گوناگون، این مردم، این جوانها، دختران و پسران در شبهای قدر و در ایام و لیالی دیگر این ماه جمع شدند، دست توسل دراز کردند، از خدای متعال خواستند، با خدا سخن گفتند و راز و نیاز کردند ؛ این خیلی ارزش بالائی است.

این ماه رمضان برای ما درسهایی دارد ؛ نه از قبیل درسهایی که انسان از زبان معلم یا از روی کتاب فرا میگیرد، بلکه از قبیل درسهایی که انسان در يك تمرین عملی، در يك کار دسته جمعی بزرگ فرا میگیرد. اولش همین درس ارتباط با خدا و حفظ پیوند قلبی با ذات احدیت و حضرت محبوب است. لذت این درس را چشیدید، دیدید که چگونه میتوان آسان با خدای متعال تماس برقرار کرد. «و انّ الرّاحل اليك قریب المسافة و اذك لا تحتجب عن خلقك الا ان يحجبهم الاعمال دونك» ؛ به خدا راه نزدیک است. این را در شب قدر دیدید ؛ در هنگام توسل و زیارت و دعا دیدید ؛ راز و نیاز کردید ؛ دل خودتان را برای خدای متعال به ارمغان بردید و محبت خودتان را با خدا محکم کردید. این لذت بزرگ را برای خودتان نگه دارید. این رابطه را نگذارید قطع شود. این، درس اول.

يك درس دیگر گرد آمدن همه ی سلائق گوناگون يك ملت بر گرد محور دین و توحید است. اینکه میگوئیم اتحاد ملی، اینکه میگوئیم ملت ایران یکپارچه است، این اتحاد، این یکپارچگی بی ریشه نیست، فقط به خاطر يك توصیه و يك دستور و فرمان نیست ؛ عقبه ی این اتحاد همین ایمان دینی است. دین است، اعتقاد است که همه ی ما را به

سمت يك مركز ميكشاند ؛ آن مركز توجه به ذات اقدس باری تعالی است. این مایه ی اتحادملی ماست ؛ دلها را به هم نزدیک میکند، نرم میکند. در نماز جماعت، در نماز جمعه، در مراسم احیاء و قرآن سر گرفتن و دعا و تضرع، بغل دستی شما هر که میخواهد باشد ؛ از هر سلیقه ای، از هر گروه اجتماعی ای، با هر ریخت و قیافه ای، برادر شماست ؛ همراه شماست ؛ همراز شماست در پیشگاه ذات مقدس پروردگار. این ارتباط قلبی را حفظ کنید ؛ این هم درس دیگر است.

يك درس دیگر مسئله ی سخت گرفتن بر خود و انفاق به دیگران است. این گرسنگی کشیدن، تشنگی کشیدن، روزه ی اذان صبح تا اذان مغرب، این سخت گرفتن بر خود است. بسیاری از مردم ما به خودشان با روزه گیری سخت گرفتند و به دیگران انواع و اقسام انفاق را کردند. انسان چقدر لذت میبرد که می بیند در شب ولادت امام مجتبی (علیه الصلاة و السلام) در نیمه ی ماه رمضان، بالای سر يك نانوائی تابلو زده اند که امشب به عشق امام حسن، نان از این نانوائی صلواتی است ؛ هر که میخواهد بیاید نان ببرد. این انفاقهائی که در افطارها - افطارهای بی نام و نشان، افطارهای در مساجد - به وسیله ی همینگونه کارهای ابتکاری مردم ما دادند، این يك درس دیگر است، يك تمرین دیگر است. بر خود سخت بگیریم، به دیگران انفاق کنیم. من روی این نکته اندکی درنگ بکنم ؛ چون یکی از مسائل مهم کشور و اجتماع ما این است.

ما مردم مسرفی هستیم ؛ ما اسراف میکنیم ؛ اسراف در آب، اسراف در نان، اسراف در وسائل گوناگون و تنقلات، اسراف در بنزین. کشوری که تولید کننده ی نفت است، وارد کننده ی فرآورده ی نفت - بنزین - است! این تعجب آور نیست؟! هر سال میلیاردها بدهیم بنزین وارد کنیم یا چیزهای دیگری وارد کنیم برای اینکه بخشی از جمعیت و ملت ما دلشان میخواهد ریخت و پاش کنند! این درست است؟! ما ملت، به عنوان يك عیب ملی به این نگاه کنیم. اسراف بد است ؛ حتی در انفاق راه خدا هم میگویند. خدای متعال در قرآن به پیغمبرش میفرماید: «لا تجعل يدك مغلولة الی عنقك و لا تبسطها کل البسط» ؛ در انفاق برای خدا هم اینجوری عمل کن. افراط و تفریط نکنید. میانه روی ؛ میانه روی در خرج کردن. این را باید ما به صورت يك فرهنگ ملی در بیاوریم. قرآن میفرماید: «و الذین اذا انفقوا» ؛ کسانی که وقتی میخواهند خرج کنند، «لم یسرفوا و لم یقتروا» ؛ نه اسراف میکنند - زیاد روی میکنند - نه تنگ میگیرند و با فشار بر خودشان، زندگی میکنند ؛ نه، اسلام این را هم توصیه نمیکند. اسلام نمیگوید که مردم بایستی با ریاضت و زهد آنچنانی زندگی کنند ؛ نه، معمولی زندگی کنند، متوسط زندگی کنند. اینکه می بینید بعضی از فضولهای خارجی، دولتهای خارجی، دائم و دم به ساعت، چندین سال است که ملت ما را تهدید میکنند که تحریم میکنیم، تحریم میکنیم، تحریم میکنیم - بارها هم تحریم کرده اند - به خاطر این است که چشم امیدشان به همین خصوصیت منفی ماست. ما اگر آدمهای اهل اسراف و ولنگاری در خرج باشیم، ممکن است تحریم برای آدم مسرف و ولنگار سخت تمام بشود ؛ اما ملتی که نه، حساب کار خودش را دارد، حساب دخل و خرج خود را دارد، حساب مصلحت خود را دارد، زیاد روی نمیکند، اسراف نمیکند. خوب، تحریم کنند. بر يك چنین ملتی از تحریم ضرری وارد نمیشود. این نکته را از ماه رمضان به یاد نگه داریم و ان شاءالله عمل کنیم.

بسم الله الرحمن الرحيم.

والعصر. ان الانسان لفی خسر. الا الذین امنوا و عملوا الصالحات و تواصوا بالحق و تواصوا بالصبر.

خطبه ی دوم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين و الصلّاة و السّلام على سيّدنا و نبيناّ أبى القاسم محمّد و على اله الأطيّبين الأطهرين سيّما على أميرالمؤمنين و الصّديقة الطاهرة و الحسن و الحسين سيّدی شباب أهل الجتّة و علىّ بن الحسين زين العابدين و محمّدبن علىّ باقر علم النبيّين و جعفر بن محمد الصادق و موسى بن جعفر الكاظم و علىّ بن موسى الرضا و محمّدبن علىّ الجواد و على بن محمّد الهادي و الحسن بن علىّ الرّكّيّ العسكريّ و الخلف القائم المهدي حججك على عبادك و امنائك في بلادك و صلّ على أئمّة المسلمين و حماة المستضعفين و هداة المؤمنين. أوصيكم عبادة الله بتقوى الله.

اولين مطلبی که در خطبه ی دوم باید عرض کنم، سپاس فراوان از ملت ایران به خاطر راهپیمائی روز قدس است. حقیقتاً باید گفت: درود بر ملت ایران! عظمت ملی خود را، عظمت جایگاه اسلامی خود را، عزت خود را به دنیا نشان دادید. نقش این راهپیمائیا بسیار زیاد است. استعمارگران از وقتی فلسطین را اشغال کردند، هدفشان این بود که نام و یاد فلسطین را به فراموشی بسپرنند؛ اصلاً مردم دنیا و نسلهای بعدی فراموش کنند که روزی يك سرزمینی در دنیا بوده است، يك كشوری بوده است به اسم فلسطین؛ هدفشان این بود. بعد که نتوانستند و این قیام عظیم ملت فلسطین - چه در انتفاضه ی اول و چه در انتفاضه ی مسجداقصی - بار دیگر این شعله را در دنیا برافروخته کرد و دلهای ملتها و آحاد مردم و منصفان عالم را به خود متوجه کرد، راه علاج را این دانستند که مجموعه ی عرب فلسطینی را در گوشه ای از این سرزمین، در واقع زندانی کنند؛ محصور کنند و کشور آباد پر نعمت فلسطین و منطقه ی حساس فلسطین را به طور خالص در اختیار صهیونیستها و با هویت صهیونیستی نگه دارند و عربها را به طرف غزه و ساحل غربی برانند.

امروز هم وقتی به رفتار صهیونیستها نگاه کنید، می بینید هدفشان این است که هر چه میتوانند، این انگیزه های ایستادگی و استقامت را در مردم فلسطین نابود کنند؛ همه ی کارهاشان با این سیاست است: انگیزه ی مقاومت از بین برود. ولی مردم فلسطین ایستاده اند. اولاً مبارزه را رها نکردند، ثانیاً دولتی را با آراء خودشان سر کار آوردند که این دولت، شعارش ایستادگی و مقاومت و مبارزه ی با اشغالگران است و با همه ی فشارهائی هم که در این یکی دو سال اخیر بر این دولت و مردم آن منطقه وارد کردند، اینها محکم ایستاده اند؛ دارند مقاومت میکنند. ولی يك ملت تنها، منزوی در يك گوشه، بدون دسترسی به هیچ نقطه ای از نقاط عالم، غیر از امید به خدا باید دلخوشیهائی داشته باشد. این شعار عظیم ملتهای مسلمان به نفع فلسطین، به آنها روحیه میدهد؛ دلهای آنها را برای استقامت بیشتر آماده میکند، علاوه بر اینکه افکار عمومی دنیا را به حقانیت داعیه ی فلسطین آشنا میکند.

ملت ایران، با این راهپیمائی به جمهوری اسلامی آبرو دادند؛ به ایران و ایرانی آبرو دادند و نشان دادند که همچنان در صف مقدم دفاع از حق بزرگ امت اسلامی نسبت به کشور فلسطین و ملت فلسطین قرار دارند. این بسیار با ارزش بود.

در همین زمینه ی مسائل فلسطین، امروز تلاش میشود که باز به نحوی به نام صلح، تحمیل دیگری بر مردم فلسطین بکنند. تا حالا هر چه اجتماع به نام صلح تشکیل شده است، نتیجه، علیه مردم فلسطین و به ضرر آنها بوده است. باز امریکائیا يك کنفرانس دیگری را پیشقدم شدند، ملت فلسطین رد کردند. این کنفرانسی که اسمش را کنفرانس پائیزی گذاشتند، فلسطینیها رد کردند. وقتی فلسطینی يك عملی را، يك حرکتی را که به نام او از سوی جمعی تشکیل میشود - دولتهای دیگر - رد میکنند، چگونه میتوانند این اجتماع و این کنفرانس را قبول کنند. وقتی این کنفرانس را خدعه میدانند، دیگران هم باید خدعه بدانند. این تحرکات در حقیقت ابتکارهای رژیم ایالات متحده ی

امریکا برای نجات صهیونیستهاست. صهیونیستها که دولتشان، ارتششان، آن تودهنی محکم را سال گذشته از حزب الله شجاع از جان گذشته ی لبنان خورد و اینجور در مقابل دیوار «نه»ی بلند دولت فلسطینی - دولت حماس - قرار گرفته و آنجور تضعیف و تحقیر شده است، او را میخواهند نجات بدهند. آن وقت فلسطینی را در مقابل فلسطینی قرار میدهند. و من اگر یک پیام به برادران فلسطینی داشته باشم، آن یک کلمه، این است که بگویم: برادران! در مقابل هم قرار نگیرید. دشمن در خانه ی شماست. دشمن در میان شما فتنه انگیزی میکند. فلسطین را مردم فلسطین باید نجات بدهند، امت اسلامی هم باید پشتیبانی بکند. امت فلسطین، مردم فلسطین، کنار هم قرار بگیرند.

مسئله ی فلسطین یک مسئله است. مسئله عراق، مسئله ی دیگر دنیای اسلام است. دل ما برای عراق خون است. این تروریسم کور در واقع حمایت شده و تأیید شده ی از سوی دشمنان ملت عراق، روز ملت عراق را سیاه کرده. اینجا هم تقصیر اول به عهده ی اشغالگران است. خودشان امنیت را برقرار نمیکنند؛ یا نمیتوانند، یا نمیخواهند. به دولت مردمی هم این امکان را نمیدهند که ابتکارات امنیتی را خود او به دست بگیرد و خود او کار کند. آنها مقصرند. امروز هر فاجعه ای در عراق اتفاق بیفتد - فاجعه ی انسانی، فاجعه ی عمرانی، فاجعه ی سیاسی - مقصر اول و مسئول اول، اشغالگرانند؛ یعنی در درجه ی اول امریکا و بعد هم بقیه ی همپیمانانی که در عراق مشغول اشغال نظامی هستند، مسؤولند.

پروردگارا! امت اسلامی را از شر دشمنانش نجات بده. پروردگارا! ملتها و دولتهای اسلامی را بیدار کن؛ به آنها قدرت ببخش. پروردگارا! ما را به آنچه که رضای تو در آن است، هدایت و راهنمایی بفرما؛ ما را بر انجام دادن آن، توفیق عنایت کن. پروردگارا! ارواح مطهره ی شهدای اسلام و شهدای عزیز جمهوری اسلامی و جنگ تحمیلی و روح مطهر امام را با اولیائت محشور کن. پروردگارا! دعای حضرت بقیة الله (ارواحنا فداه) را در حق ما مستجاب کن و سلام ما را در این روز عید به حضور آن بزرگوار برسان.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

انا أعطیناک الکوثر. فصل لربک وانحر. ان شانتک هو الأبتـر.